

Toms vader bleef altijd binnen. Buiten waren beesten en voor beesten was hij bang. Tom had het al vaak gevraagd: ‘Voor welke dieren ben je dan bang?’ ‘Voor vlinders bijvoorbeeld,’ zei zijn vader. ‘Die doen toch niks?’ zei Tom. ‘Wel waar!’ zei zijn vader. ‘Vlinders zijn gevaarlijk. En slakken en eekhoorns helemaal!’ Wat Tom ook zei, niks hielp. Zijn vader bleef bang en bleef binnen. Daarom bedacht Tom een nieuwe voorstelling.



Hij ging naar de Duizend Dierenwinkel in de stad.

‘Ik ben Temmer Tom,’ zei hij. ‘Heeft u soms dieren die nog getemd moeten worden?’

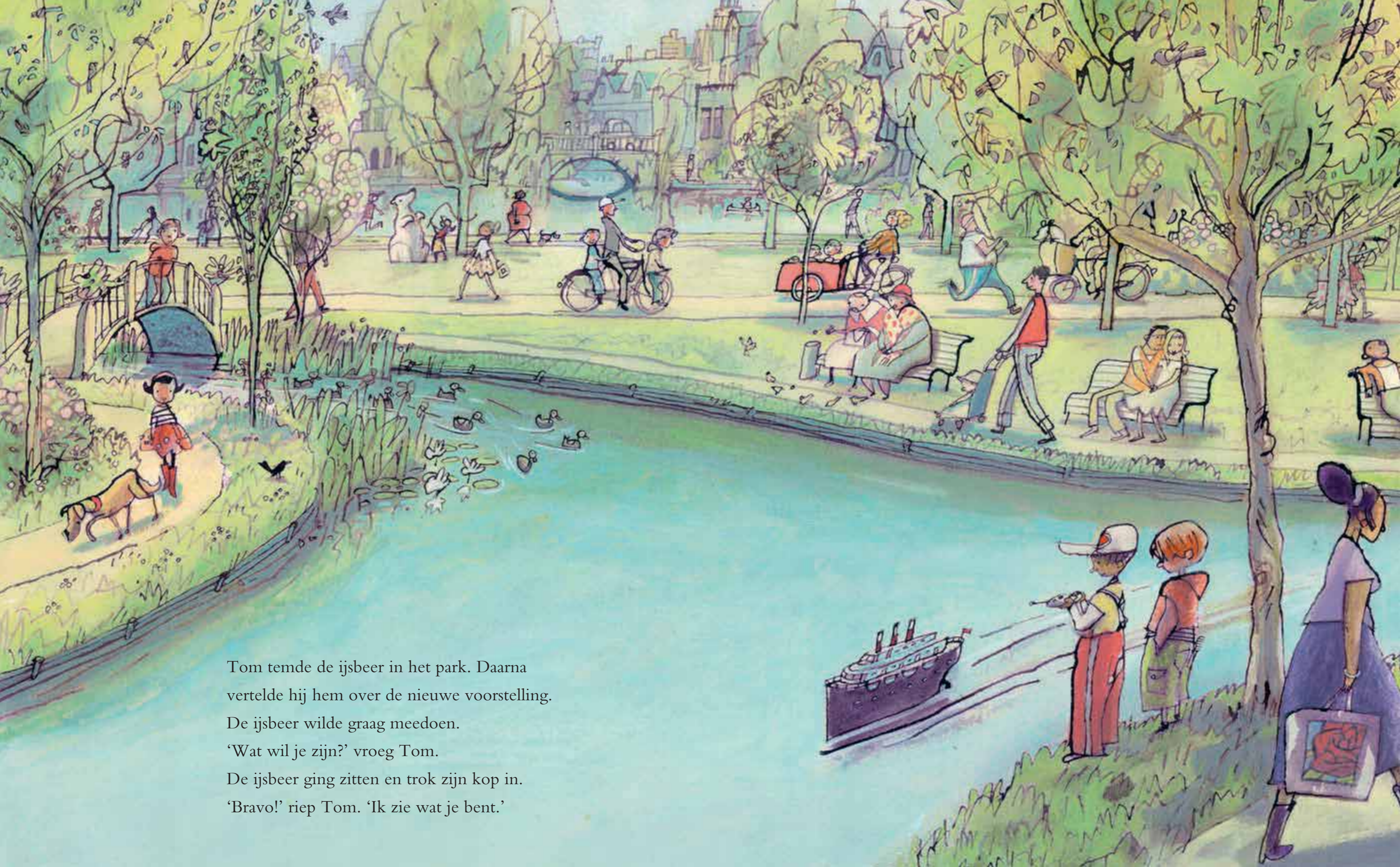
‘Wat voor dier had je gedacht?’ vroeg de man van de winkel.

‘Een hamster? Of een hondje misschien?’

‘Ik dacht aan een ijsbeer,’ zei Tom.

‘Pooldieren staan achterin,’ zei de meneer. ‘Loop maar even mee.’

Dan kun je er een uitzoeken.’



Tom temde de ijsbeer in het park. Daarna vertelde hij hem over de nieuwe voorstelling. De ijsbeer wilde graag meedoen. 'Wat wil je zijn?' vroeg Tom. De ijsbeer ging zitten en trok zijn kop in. 'Bravo!' riep Tom. 'Ik zie wat je bent.'



Die avond stond er een grote witte stoel in huis.
Toms vader bekeek hem van alle kanten.
‘Die stoel...’ zei hij. ‘Die hadden we toch nog niet?’
‘Het is een nieuwe,’ zei Tom.
‘Hij is wel harig,’ zei Toms vader. ‘Andere stoelen
zijn minder harig.’
‘Dat zit juist lekker,’ zei Tom. ‘Probeer maar.’

Toms vader ging voorzichtig zitten.
‘Ah...’ zuchtte hij. ‘Dat zit heerlijk.’
De stoel knipoogde naar Tom en Tom knipoogde terug.